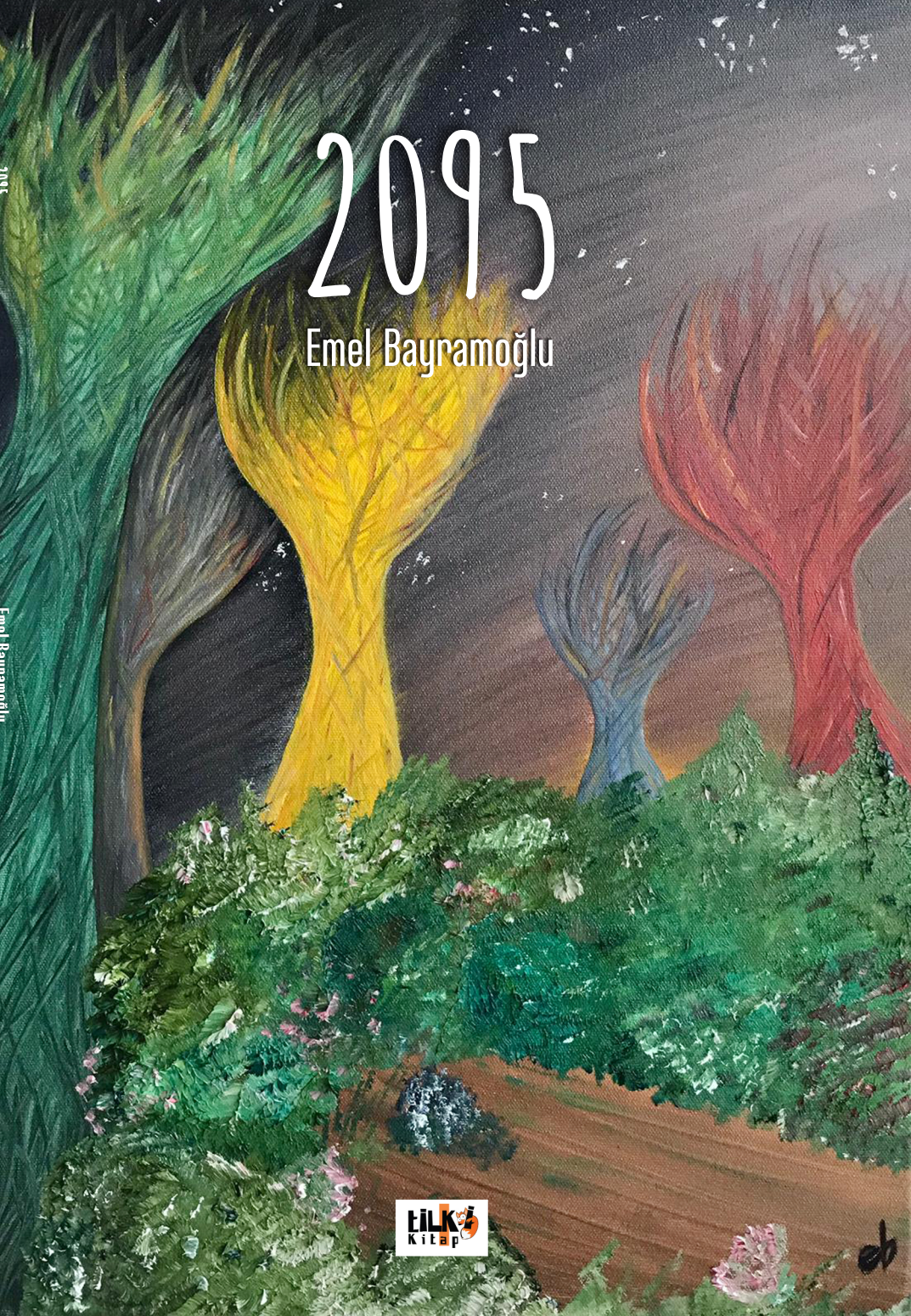
2095

Emel Bayramoğlu

2095
Emel Bayramoğlu

Tilki Kitap

tilki
Kitap

Roman
2095
Emel Bayramoğlu
ISBN 978-605-7946-54-6
1.Basım, İstanbul, Haziran 2019
Genel Seri: 642

Tilki Kitap©
Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.kitapseyleri.com
iletisim@tilkikitap.com
Yayıncı Sertfikası: 28740

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Yayın Koordinatörü: Hasan Hüseyin Yılmaz
Yayın Danışmanı: Ahmet Şerif Doğan
Editör: Şükran Onay
Son Okuma: Alev Sevgi
Mizanpaj: Büşra Dündar
Kapak Tasarımı: Haldun Kapar
Kapak Resmi: Elif Bayramoğlu
Depoprint/İstanbul
Matbaa Sertifika No: 34049

Eserin tüm telif hakları yazarda saklı kalmak kaydıyla bu baskı için basım-dağıtım-satış-tanıtım hakları Tilki Kitap©'a aittir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir.
Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

2095

“Tanrı bizi yarattı. İnsanı yarattı. Sanılanın aksine, bu bütünün bir parçası olmamız için değil, parçalardan bir bütün yaratmamız için. Bu parçalara bir anlam katmamız için. Sürekli peşinde koştuğumuz bu hayat, bu anlamlandırma çabası aslında bu kadar basit şeylerde gizli,aslında her şeyde gizli, dünyanın her bir parçasında.”

Emel Bayramoğlu

Biyografi

Emel Bayramoğlu 1992 yılında İstanbul'da doğdu. Çocukluğunu Florya'da geçirdi. Lisansını Boğaziçi Üniversitesi İşletme'de tamamlarken girişimcilik ve çeşitli alanlarda staj tecrübeleri edindi. Davranışsal psikoloji, bilişsel psikoloji ve duygusal zeka gibi insan davranışlarını inceleyen ve anlamlandıran alanlar her zaman dikkatini çekti. İlk kitabı olan 2095'i üniversitenin son yılında 23 yaşındayken kaleme aldı fakat hemen akabinde iş nedeniyle Tokyo'ya taşınmasından dolayı kitabını aradan 3 yıl geçtikten sonra yayınlatma şansı buldu. Şu an 26 yaşında olup, Singapur'da yaşamaktadır. Özel bir şirkette yöneticilik yapan yazar, Türkçe, İngilizce ve Japonca'yı ana dil seviyesinde konuşabilmektedir. Özellikle Asya'da pek cok ülkeyi görmüş ve yaşamıştır. 16 yaşından beri Yoga yapmaktadır ve son yıllarında ise Muay Thai başta olmak üzere dövüş sanatlarına ilgi duymaya başlamıştır.

Önsöz

Yaş ilerledikçe, çevremizdeki uyarıcıları tanımlamaya ve daha kolay algılamaya başladıkça, onlara anlamlar yükleriz. Ve yüklediğimiz her uyarıcı-anlam ilişkisi, bizi o uyarıcıyla tekrar karşılaştırdığımızda aynı anlamın çıkacağına inandırır.

Beyin, kodladığı bilgiyi arar ve onu doğrulamak ister. Ama unutulan gerçek ise insanın her seferinde aynı uyarıcıya, aynı tepkiyi vermeyeceğidir. Dolayısıyla, uyarıcı-anlam ilişkileri aslında her seferinde doğru anlama çıkmaz. Bize hata yaptırır ve uyarıcıyı tekrar tanımlamamıza engel olur. İşte buna önyargı deriz. Ya da sunulan gerçek bilgiyi analiz etmeden, sonuç yargıya ulaşmak. Çünkü aslında, her bir uyarıcı tek başına gelse, evet her seferinde aynı sonuca ulaşırız. Ama hayat bir deney ortamı değil. Her saniye o kadar fazla uyarıcıya maruz kalıyoruz ki. Ve bu sayısı belki de milyonu geçen uyarıcıların her birinin saniyede oluşturduğu uyarıcı kombinasyonu ya da saniyelik özgün uyarıcılar iksiri, bir daha asla aynı formülde başka bir saniyede olamaz. Dolayısıyla, aslında insanların uyarıcılara anlam yüklemesi tamamen bir yanılsamadır.

Nadiren başımıza gelen aşk ise, işte o saniyelik uyarıcılar iksirinin az bulunan bir türüne maruz kalmamız sonucunda olur. Yani öyle çok fazla değişkeni ve uyarıcısı vardır ki hepsini yapay yollarla bir araya getirmek imkansızdır. Tamamen, doğanın sana sunduğu spontane saniyelerin içinde gizlidir. Ama bir yandan da aşkın o sayısız değişkenine karşın, aşka bir sebep bulamazsın.

Nedeni yoktur, sadece olmuştur. Tanımlamak zordur. İşte tam da bu yüzden şuna inanırım ki eğer aşkın olacağı varsa başına ne gelirse gelsin, önüne ne çıkarsa çıksın aşk olur. Ama olacağı yoksa sen ne yaparsan yap yine de o saniyelere ulaşamazsın.

PART 1

Arkama bakmadan yürüyorum. Sanki dünya başıma yıkılmış gibi, bu karanlık ve ıssız sokakta başıma gelebilecekler umurumda bile değil. Nereye gideceğimi, daha ne kadar yürüyeceğimi, ne kadar daha bu acıyı çekmek zorunda olduğumu bilmiyorum. Ağlamakla geçmiyor ki! Aksine daha çok derinleşiyor, akıttığım her damla gözyaşında içimden bir parça kopuyor, yanıyor ,buna daha fazla dayanamayacağım sanırım. Neden kendime bunu yaptım? Kim olduğumu bilmiyorum. Kimsem yok. İleride SATE olacağım buna eminim. Ama ne zaman?

Bir dakika, arkamdan biri geliyor sanki. Ayak seslerini duyabiliyorum. Çok uzakta değil gibi ama dönüp bakamam. En iyisi koşmaya başlayıp kaçmak ama kaçarsam beni yakalayabilir. Ayak sesleri çok yakınımda gibi. Gözümün ucuyla sola bakıyorum, şimdi de gölgesini görüyorum, evet arkamda biri var! Bir anda omzuma dokunuyor, neler oluyor? Çıldıracak gibiyim.

-Derin?

-Sen de kimsin?

Bu adam da kim böyle, ismimi nerden biliyor? Gözlerinin içi gülüyor bana bakarken, sanki çok yakınıymışım gibi. Ben onu ilk kez görüyorum, buna eminim. Neyse korktuğum gibi kötü niyetli biri değil sanırım, üstelik üstü başı da düzgün duruyor, yine de temkinli davranmalıyım, keşke yanımda ona zarar verebilecek bir şey olsa. Küçük bir taş, sopa bile yeterli olurdu. Hem içimdeki nefreti de atmış olurdum. Ona olan gücümle taşı kafasına atıp kaçardım. Hatta uzaktan kafasından akan kanları izleyip gülebilirdim bile. Ne kadar eğlenceli olacağına şüphem yok.

-Derin? Neye gülüyorsun bu kadar? İyi misin? Ağladığını sanıyordum, merak ettim.

Bir an irkiliyorum.

-Evet ağlıyordum ama iyiyim, hem sen kimsin?

-Rüzgar ben, Derin kendinde değilsin. Merak etme. Her şey düzelecek.

O konuştukça, beynimde kesitler oluşmaya başladı. Gözümde birkaç sahne beliriyor, çok zorlayınca parçaları birleştirebiliyorum. Ama karşımda gördüğüm bu yüz, bu gözler sanki beynimde birleştirdiğim parçalara ait değil. Acaba daha önce hiç ona bakmadım mı? Ya da çok mu yakınımdaydı? İşte yine başlıyoruz, başım dönüyor, gözlerim kararıyor, dengemi sağlayamıyorum, düşecek gibiyim, karşımda gördüğüm bu çocuk o nereye gitti, hiçbir şey göremiyorum , her şey simsiyah artık.

PART 2

Öyle bir dünya ki insanlar ikiye ayrılmış durumda, mükemmelliğe ulaşanlar ve diğerleri. Tabiki diğerlerinin tek amacı bir gün mükemmellik kapsülünü bulup, SATE olmak. Zaten mükemmel olunca, o küçük yüzdelik sınıfa girince artık her şey çok kolay ve ulaşılabilir olacak. Dünya artık eski büyüklüğünde değil, elli bin kadar insan ve sayısı yüzü bile geçmeyen SATE'ler…

Ben Derin, yirmi üç yaşındayım, ilk kez SATE'lerden birini gördüğümde , hayat amacıma karar verdim. Onlardan biri olmak. Onlar gibi her zaman doğru seçeneği seçen, her hareketini kontrol edebilen ve her zaman istediğini alan, eşsiz birer zeka ve güzellik örnekleri… Üstelik hepsi farklı yönleriyle mükemmel olmuşlar. Kapsülün herkeste aynı etkiyi etmediği açık. İşte bu özgünlük garantisi beni SATE olmak için çok daha fazla heyecanlandırıyor. Ama nasıl ve ne zaman? Hayatımı feda etmek uğruna bile olsa bir gün o kapsülü ben de bulacağım. On sekizimden beri mükemmellik kapsülünü bulmak için çabalıyorum. Kapsül olma ihtimalinin yüzde bir bile olduğu durumlarda, o riski alıp pek çok şey denedim. Risk almaktan, yeni şeyler

2095

Emel Bayramoğlu

Sabah olacak ve yeni bir gün başlayacak. Yeniden başlayacağız aynı rutine. Yeniden isteyeceğiz ve savaşacağız. Hem dışarıdakilerle, hem de içimizdekilerle.

Bir tarafta klişeler, kurallar, olmak zorunda olduğumuz hayatlar, yapamazsınlar ya da yapmamalısınlar. Diğer tarafta dümeni almaya çalışan isteklerimiz, egomuz, gerçek düşüncelerimiz, bastırılmaya mahkum duygularımız ve yapmalıyımlar. Biz bu savaşı yıllardır yaşıyoruz ve ilk günden beri kimin galip geleceğini bile bile savaşmaya devam ediyoruz. Çünkü hayat, çünkü güdülerimiz, hayatta kalmamızı istiyor. Hayatta kalıp içimizdekilerini canlı tutmamızı istiyor.

İşte o aynı hayat, içimizdekilerle bizi savaştırıyor. İçimizdekini susturmak istiyor ve kendi ellerimizle yarattığımız kurallara uymamızı bekliyor. Bu nasıl bir güçtür ki, insan kendi eliyle yarattığı şeylere mağlup gelsin. Anlayamıyorum.

tilki Kitap

9786057946546